

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

L. 1332/914.

III. b.

OGŁOSZENIE *).

Magistrat, jako władza polityczna I. instancyi, ze względów sanitarnych zarządza:

Do zawijania mięsa i wyrobów masarskich przy cząstkowej sprzedaży nie wolno używać papieru kolorowego, zadrukowanego, zapisanego lub brudnego, lecz jedynie czystego i niezabarwionego.

Niestosujący się do tego rozporządzenia karani będą na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857 L. 198 Dz. p. p. grzywną do 200 K. ewentualnie aresztem do dni 14-tu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

dnia 16. lutego 1914.

L. 638/914.

Akc.

OBWIESZCZENIE.

Wstęp do rzeźni miejskiej za legitymacyami.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa uchwałą z dnia 4. lutego 1914 r. rozszerzając postanowienia § 5. regulaminu rzeźni miejskiej wydał następujące zarządzenie:

„Wstęp do rzeźni m. mają:

1) rzeźnicy i masarze, oraz ich czeladź i terminatorzy, o ile wykażą się legitymacyą w tym celu przez jeden z dwu istniejących w Krakowie Cechów rzeźniczych wydana;

2) handlujący bydłem o ile się wykażą legitymacyą Zarządu rzeźni;

3) poganiacze na czas wpędzania bydła do rzeźni, poczem mają zaraz rzeźnię opuścić;

4) inne osoby jedynie tylko za osobnem zezwoleniem Dyrektora rzeźni lub tegoż zastępcy.

Wstęp do chłodni mają tylko osoby wyszczególnione pod 1) i 4).

*) Obwieszczenie ogłoszono w swoim czasie w sposób przepisany.

O czem się strony interesowane zawiadamia niniejszem z tem, że obwieszczenie to wchodzi w życie z dniem 1. marca 1914 r.

Osoby, które posiadają prawo wstępu do rzeźni, a nie mają jeszcze legitymacyi winne się o nią postarać, albowiem organa miejskie urzędujące w bramie rzeźni nie będą puszczać z wyjątkiem poganiaczy bydła nikogo bez przepisanej legitymacyi.

Legitymacyę należy przy wstępie do rzeźni trzymać w rękę, zaś w obrębie rzeźni na każde żądanie organów miejskich ją okazywać.

Przekraczające niniejsze zarządzenia karani będą po myśli § 70. regulaminu rzeźni miejskiej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

dnia 11 lutego 1914 r.

L. 704/914.

Akc.

Kraków, dnia 14 lutego 1914 r.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Namiestnictwo we Lwowie, reskryptem z dnia 3 lutego 1914 L. XVII 4346/5 ex 1913, powołując się na postanowienia § 13. ustawy z 6. VIII 1909 Dz. p. p. Nr. 177 i rozporządzenie z 28. VI 1888 L. 67594/1887 Dz. u. kraj. L. 74 w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem z 29. VI 1910 L. XVII 5812 Dz. u. k. Nr. 147, oraz na reskrypt c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 4/V. 1903 L. 5968, zarządziło w porozumieniu z Wydziałem krajowym pod względem użytkowania i sprzedaży w obrębie stoł. kroi. miasta Krakowa mięsa ze świń dotkniętych wągrzycą i ze zwierząt nawiedzonych gruźlicą co następuje:

§ 1.

Świnie wągrowate, których mięso jest wodniste i odbarwione lub okazuje na większej liczbie wydatnych, wielkości dłoni dochodzących przekrojów znacznieszą ilość wągów, mają być w całości zniszczone względnie poddane termochemicznej przeróbce w zatwierdzonym przez właściwą władzę kafildesinfektorze.

Wyjątek stanowi tłuszcz, który po wytopieniu pod nadzorem urzędowym może być dopuszczony do spożycia pod warunkiem, że będzie sprzedany pod deklaracyą jako tłuszcz pochodzący ze zwierząt mniejszej wartości odżywczej.

Ilość wągrów uważa się za „znaczniejszą“ wówczas, gdy na przeważnej liczbie przekrojów zwłaszcza w miejscach ciała będących ulubionym siedliskiem tych pasożytów, znajduje się więcej niż po jednym wągrze.

Mięso ze świń wągrowatych dobrze odżywionych, u których ilość wągrów nie dosięga powyższej normy, wolno dopuścić do konsumpcji, jednak dopiero po sterylizacji i pod warunkami określonymi poniżej.

§ 2.

Mięso ze zwierząt dotkniętych gruźlicą należy:

I. Zniszczyć w całości wraz z trzewiami względnie poddać przeróbce termochemicznej:

1) jeżeli zwierzęta są w wysokim stopniu wychudzone, bez względu na stan gruźlicy w ustroju,

2) gdy zmiany chorobowe wskazują na świeżą infekcję krwi prątkami gruźliczymi (gruźlica uogólniona ostra).

II. Dopuścić do konsumpcji jednak dopiero po poprzednim zniszczeniu części chorobowo zmienionych i dokonaniu sterylizacji, jeżeli czy to przy gruźlicy niewątpliwie lokalnej, czy też przy gruźlicy uogólnionej chronicznej (bez znamion świeżej infekcji krwi) znajdzie się podczas badania w którejkolwiek części ciała bodaj jedno nieotorbione ognisko rozpadowe lub inne zmiany chorobowe (n. p. świeże promieniste zserowacenie), które w równym stopniu ułatwiają wtargnięcie prątków gruźliczych do krwi.

III. Dopuścić do konsumpcji w stanie surowym jako mięso mniejszej wartości odżywczej po poprzednim zniszczeniu części chorobowo zmienionych:

1) przy gruźlicy niewątpliwie lokalnej, jeżeli proces chorobowy jest znacznie rozszerzony,

2) przy gruźlicy uogólnionej chronicznej (bez znamion świeżej infekcji krwi):

a) jeżeli generalizacja ogranicza się wprawdzie tylko do organów wewnętrznych (śledziona, nerki, płuca) jednak proces gruźliczy jest znacznie rozszerzony,

b) gdy generalizacja nie ogranicza się jedynie do organów wewnętrznych (śledziona, nerki, płuca) i wymienia, lecz obejmuje także gruczoły limfatyczne mięsa, stawy, kości i t. d.

IV. Dopuścić do konsumpcji bez ograniczenia po zniszczeniu części chorobowo zmienionych:

1) przy gruźlicy niewątpliwie lokalnej gdy proces chorobowy nie jest zbyt rozszerzony,

2) przy gruźlicy uogólnionej chronicznej (bez znamion świeżej infekcji krwi) gdy gruźlica ogranicza się tylko do organów wewnętrznych (śledziona, nerki, płuca) i wymienia a proces gruźliczy nie jest bardzo rozszerzony.

„Świeżą infekcję krwi prątkami gruźliczymi“ uważa się za istniejącą wówczas, gdy proces gruźliczy połączony jest z obrzękiem śledziony i gruczołów limfatycznych, albo gdy gruczoły powstałe drogą wielkiego obiegu krwi w śledzionie, nerkach, wymieniu, gruczołach limfatycznych mięsa i kościach, nie są większe niż ziarno prosa i nie uległy jeszcze zwapnieniu (gruźlica prosówkowa ogólna ostra).

Proces gruźliczy uważa się za „znacznie rozszerzony“:

1) gdy dotknięte są gruźlicą bardzo wybitnie 2 organy w wielkich rozmiarach t. j. gdy w przybliżeniu połowa substancji obu organów zajęta jest procesem gruźliczym,

2) gdy tylko jeden organ zajęty jest w stopniu opisanym pod 1) a obok tego w większej liczbie innych organów istnieją zmiany gruźlicze dość silnie rozwinięte,

3) gdy opłucna i otrzewna pokryta jest całkowicie silnymi złogami gruźliczymi,

4) gdy opłucna i otrzewna prawie do połowy pokryte są silnymi złogami gruźliczymi a obok tego w większej liczbie organów istnieją zmiany gruźlicze dość silnie rozwinięte.

Jeżeli mimo istnienia gruźlicy w większej liczbie organów proces gruźliczy w poszczególnych organach nie jest silnie rozwinięty, natenczas stanu takiego nie można uważać za „gruźlicę znacznie rozszerzoną“.

Pod „organami“ w powyższym znaczeniu rozumie się jedynie płuca, wątrobę, śledzionę, nerki i wymię. Gruczoły limfatyczne same dla siebie nie stanowią „organów“.

§ 3.

W kwestyi, czy mięso nadaje się do obrotu bez ograniczenia, czy do sprzedaży w stanie surowym jako mięso mniejszej wartości odżywczej, czy też wreszcie do sterylizacji lub zniszczenia, orzeka urzędujący w rzeźni względnie wykonujący ponowne oględziny mięsa wprowadzonego, miejski lekarz weterynaryjny. W razie wątpliwości rozstrzyga Dyrektor rzeźni miejskiej lub jego zastępca.

§ 4.

Wytapianie tłuszczu ze świń wągrowatych przeznaczonych na zniszczenie, sterylizacja mięsa wągrowatego i gruźliczego, sprzedaż wytopionego tłuszczu i wysterylizowanego mięsa oraz sprzedaż mięsa surowego ze zwierząt gruźliczych, które uznano za mięso mniejszej wartości odżywczej odbywać się ma wyłącznie w obrębie rzeźni miejskiej w lokalach na ten cel umyślnie wyznaczonych i urzędzonych.

Do wytapiania tłuszczu można używać kotłów otwartych lub odpowiednich przyrządów parowych.

Sterylizacja mięsa dokonywana być musi w odpowiednim sterylizatorze ustawionym w osobnym lokalu, obok którego znajdować się powinien lokal do przechowania mięsa przeznaczonego do sterylizacji i tłuszczu, który ma być wytopiony.

Do sprzedaży wytopionego tłuszczu, wysterylizowanego mięsa i mięsa surowego ze zwierząt gruźliczych, które uznano za mięso mniejszej wartości odżywczej, urządzić należy odpowiednią jatkę urzędową (Freibank).

§ 5.

Wytapianie, jako środek mający na celu zniszczenie czynników chorobotwórczych, uważa się za dostateczne, jeżeli tłuszcz w otwartych kotłach zupełnie się rozpułynał a w przyrządach parowych osiągnął przed spuszczeniem ciepłotę co najmniej 100° C.

§ 6.

Przed włożeniem do sterylizatora należy mięso podzielić na kawałki o wadze nie większej niż 3 klgr.

Kawałki te mają być poddane podczas dzielenia ponownym oględzinom weterynarskim, poczem dopiero, o ile okażą się przydatne do konsumpcji, można je wstawić do aparatu, w przeciwnym razie należy je nieszkodliwie usunąć.

W sterylizatorze należy mięso układać w ten sposób, aby kawałki należące do jednej sztuki nie mieszały się z kawałkami należącymi do innych sztuk a nadto przestrzegać, aby kawałki te nie przytykały do siebie i nie leżały jedne na drugich.

Mięso należycie wysterylizowane powinno mieć na przekroju barwę szarą (mięso bydłce) lub szaro białą (wieprzowina) nawet w najgłębszych warstwach a sok wypływający ze świeżych przekrojów nie powinien być różowy.

§ 7.

Wytapianie tłuszczu i sterylizacja mięsa odbywać się ma zawsze pod nadzorem wyznaczonego przez zarząd rzeźni miejskiego lekarza weterynaryjnego, który za należyte wykonanie procesu wytapiania względnie sterylizacji jest osobiście odpowiedzialny. Lekarz ten przestrzegać ma również, aby w lokalu, gdzie się wytapianie i sterylizacja odbywa panowała jak największa czystość, oraz by wytopiony tłuszcz i wysterylizowane mięso nie uległo zanieczyszczeniu jadem gruźliczym czy to za pośrednictwem surowego mięsa czy też za pośrednictwem osób lub narzędzi.

Narzędzia służące do udzielenia mięsa surowego, jak noże, topory, kloce itd. utrzymywać należy zawsze w jaknajwiększej czystości i przechowywać w tym samym lokalu, gdzie urządzony jest skład na mięso wagrówate lub gruźlicze przeznaczone do sterylizacji.

§ 8.

Osobom niepowołanym wzbroniony jest wstęp do lokali, gdzie się odbywa wytapianie tłuszczu i sterylizacja mięsa oraz przechowywanie tłuszczu i mięsa przeznaczone do wytapiania względnie sterylizacji.

§ 9.

Cenę tłuszczu i mięsa przeznaczonego do sprzedaży w jatce urzędowej oznacza właściciel. Nie może przekraczać 50% ceny targowej tłuszczu względnie mięsa ze zwierząt zdrowych.

Cena tłuszczu i mięsa ma być w jatce ogłoszona z podaniem choroby zwierzęci, z powodu której artykuły te oddano do wytopienia, czy sterylizacji względnie przeznaczono do sprzedaży w stanie surowym w jatce urzędowej.

Jedna i ta sama osoba nie może w jednym dniu nabyć więcej niż 1 klgr. takiego tłuszczu i 3 klgr. mięsa a wprowadzanie tych artykułów w dalszy obrót handlowy (odsprzedaż) jest bezwarunkowo wzbroniona.

Handlarzom mięsa, rzeźnikom, masarzom, restauratorom, właścicielom garkuchni, gospód i wogóle osobom

zajmującym się sprzedażą mięsa i wyrobów mięsnych w sposób zarobkowy, nie wolno nabywać takiego tłuszczu ani mięsa.

§ 10.

Zarząd rzeźni miejskiej prowadzić ma co do zwierząt, których tłuszcz względnie mięso poddano przed dopuszczeniem do konsumpcji wytopieniu względnie sterylizacji lub dopuszczono do sprzedaży w stanie surowym jako mięso mniejszej wartości odżywczej, osobny protokół, w którym uwidocznicie należy:

1) rodzaj zwierzęcia, 2) nazwisko właściciela, 3) miejsce pochodzenia zwierzęcia i datę wydania paszportu, 4) datę i miejsce rzezi, 5) rodzaj choroby, 6) wagę tłuszczu, względnie mięsa przeznaczonego do wytopienia względnie sterylizacji lub sprzedaży w stanie surowym jako mięso mniejszej wartości odżywczej, 7) datę wytopienia tłuszczu względnie sterylizacji mięsa i nazwisko lekarza weterynaryjnego, który wykonał nadzór nad wytopieniem względnie sterylizacją, 8) ilość wytopionego tłuszczu względnie wysterylizowanego mięsa w kilogramach, 9) datę i cenę sprzedaży.

§ 11.

Kontrolę nad należytym kwalifikowaniem mięsa wagrówatego i gruźliczego oraz nad dalszym postępowaniem z takim mięsem wykonywać ma z ramienia gminy zarząd rzeźni miejskiej zapomocą naczelnego organu weterynaryjnego.

§ 12.

Tytułem należytości za wytapianie tłuszczu, sterylizację mięsa i użycie jatki urzędowej do sprzedaży tłuszczu, sterylizowanego mięsa, tudzież mięsa ze zwierząt gruźliczych przeznaczonego do sprzedaży w stanie surowym przyznane będą gminie na zasadzie § 35. alin. 2. ustawy przemysłowej osobne opłaty.

§ 13.

Przekroczenia tego zarządzenia, które **wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1914** o ile nie podpadają pod przepisy dyscyplinarne względnie pod przepisy ustawy karnej lub przemysłowej, karane będą według rozporządzenia ministerjalnego z 30. września 1857, Dz. p. p. L. 198.

Z dniem wejścia w życie tego zarządzenia przestają w obrębie król stoł. miasta Krakowa obowiązywać przepisy pouczenia II i III do rozporządzenia z 28 czerwca 1888, L. 67594/87, (Dz. u. k. L. 74) w brzmieniu rozporządzenia z 29. czerwca 1910, L. XVII, 5.812. (Dz. u. kr. L. 147) o postępowaniu z mięsem świń dotkniętych wagrzycą i zwierząt nawiedzonych gruźlicą.

O czem wszystkie strony interesowane niniejszem się zawiadamia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

LM: 18088/914.

B/a.

WYKAZ

zatwierdzonych planów w styczniu 1914 r.

Właściciel budujący:	Rodzaj budowy:	Miejsce budowy:	Projektujący:	L. czynności Magistratu
Władysław Bieniarz	adaptacje budynku III. p.	Szpitalna L. 22	J. Bereta	2298/914
Synowie Katznera	budowa III. p.	ul. Krakowska L. 32	J. Oberleder	103759 913
Marcin Bylica	parterowa oficyna	ul. Podchorążych 15. Dz. XVI.	E. Łukasik	136172/913
Piotr Zapała	parterowy budynek	ul. Żytnia, Dz. XVIII.	Aleksander Biborski	133384/913
Józef Bochenek	parterowy budynek	ul. Żytnia, Dz. XVIII.	A. Biborski	133385/913
Stanisław Torbe	budowa III. p.	przedłuż. ul. Karmelickiej	B Torbe	84849 913
Jan Kijania	budowa I. p.	Ludwinów, Dz. IX.	Stanisław Trzeciński	109668/913
Roman Fritsch	portal sklepowy	Rynek główny L. 27	B. Torbe	10203/914

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 10 lutego 1914 r.

LM: 12498/914

Kraków, dnia 5 lutego 1914 r.

V. b.

OBWIESZCZENIE.

A. W miesiącu wrześniu 1913 r. znaleziono następujące przedmioty:

- Art. 8. Torebka żółta skórzana z ceratową torebką.
 „ 152. Książeczka Banku kraj. na 467 K. 50 h.
 „ 9. Czarny zniszczony pugilares z 34 h.
 „ 10. Nikłowa branzoletka z 8 wisiorami
 „ 11. 2 klucze.
 „ 12. Chustka.
 „ 13. Pugilares z chusteczką do nosa.
 „ 14. Teczka ceratowa z papierami Izaaka Frenkla.
 „ 15. Parasolka czarna.
 „ 16. Pugilares czarny.
 „ 155. 120 kor.
 „ 17. Pugilares 28 h. i złota korona na zęby.
 „ 18. Portfel płócienny, biała chusteczka, kartka zastawnicza Banku pobożnego.
 „ 19. Pugilares duży z 13 K. 10 h.
 „ 20. Obręcz gumowa z koła.
 „ 21. 2 klucze na kółku.
 „ 22. Kluczyk wertheimowski.
 „ 23. Karta zastawnicza M. K. oszczędn. na srebrny zegarek.
 „ 24. Dwie części kartki zastawu M. K. O. Nr. 32035.
 „ 25. Torebka ceratowa, woreczek szary, chusteczka.
 „ 26. Pęk kluczyków.
 „ 27. Pugilares ze starymi monetami.
 „ 28. Zarzutka.
 „ 29. Torba ręczna ze starą portmonetką 67 hal.
 „ 30. Książeczka do modlenia.
 „ 31. Parasol bez rączki.
 „ 32. Zegarek nikłowy.
 „ 33. 32 naboje do strzelby.
 „ 34. Książeczka elektrowni m. Janika.
 „ 159. Książeczka wkładkowa pow. Kasy O. w Krakowie Zofii Konczyńskiej na 58 K.

Art. 68. Łyżeczka metalowa z monogramem O. G.

„ 69. Paczka korków 1½ klg.

B. Przedmioty pozostałe u znalazców:

1. Pies czarny.
2. Pies owczarski.
3. Pies ratler.
4. Pies duży biały.
5. Złota obrączka z napisem.
6. Pies mały biały.
7. Pies legawy.
8. Pies szkodzki.
9. Pies foxterier.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby o ile mogą dowieść swych praw własności, zechcieli zgłosić się po odbiór tych rzeczy do biura Wydziału V. b. (nowe oficyny II. p. Nr. drzwi 27) między godziną 1--2 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W razie przeciwnym przedmioty te wydane zostaną znalazcom a po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność, lub też sprzeda się je w drodze licytacji.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nominacye.

Pan **Dr. Januar Zdzisław** (2 im.) **Treter** praktykant konceptowy Magistratu, na zasadzie § 89. statutu m. Krakowa oraz § 4 przepisów co do szczegółowych kwalifikacji wymaganych do otrzymania posady praktykanta konceptowego Magistratu, uchwalonych przez Radę m. dnia 23 lutego 1911 r. zamianowany został z dniem 31. stycznia 1914 r. **konceptistą Magistratu w X klasie rangi** z płacą roczną 2200 K. kwaterowem w rocznej kwocie 768 K., oraz z prawem do trzech trzechleci po 200 K. tudzież z wliczeniem do czasu policzalnego przy wymiarze emerytury czasu spędzonego w charakterze praktykanta konceptowego Magistratu t. j. czasu od 31

stycznia 1912 do 30 stycznia 1914 r. włącznie, a to za uiszczeniem do funduszu emerytalnego miejskiego 3% składek za czas powyższy od pobieranego przez ten czas adjutum. (L: 122/914 Prez.).

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie zwyczajne (62 w kad. XVI.) z dnia 25 lutego 1914 r.

Przewodniczący I. Wiceprezydent m.: Dr. Henryk Szarski

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

Sekretarz Rady: Dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych **66.**

Radcy miejscy: Dr. Bandrowski, Bialik, Birnbaum, Bujwid, Dąbrowski, Dr. Doboszyński, Hałatkiewicz, Heuman, Klemensiewicz, Prezydent Dr. Leo, Dr. Lustgarten Maciołowski, Margulies, Ritterman, Schmelkes, Dr. Maryan Starzewski, Dr. Tilles, Dr. Ulanowski, Wilczyński, hr. Wodzicki (**20**) nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 5¹/₂ wieczorem.

Przed porządkiem dziennym.

Nadeszłe pisma.

Sekretarz rady odczytał:

1) podziękowanie p. **Wacławowej Zaleskiej** za okazane **współczucie** z powodu śmierci Jej małżonka Eks. p. Ministra skarbu;

2) pismo **firmy H. Kulka** i sp., która firma ta przesyła **250 K. na rzecz ubogich** m. Krakowa. Za ten hojny dar Rada m. wyraziła ofiarodawcom podziękowanie;

3) **petycję** Komitetu pomnika Kościuszki, Towarzystwa numizmatycznego, Zarządu Krakowskiego Towarzystwa oświaty ludowej, Zarządu głównego T. S. L. i Czytelni katolickiej polskiej w Krakowie w sprawie **nie zabudowania błon** miejskich. Sprawa ta już poprzednio przekazana została *ex praesidio* Sekcyi I. (LM: 153755/913);

4) **petycję** Stowarzyszeń robotniczych w Krakowie o wprowadzenie systemu Gandawskiego, celem **zaopatrzenia bezrobotnych** robotników.

Petycję tę odesłano do odnośnych Sekcyj.

Niezwoływanie Rady miejskiej.

R. m. **Turski** imieniem kolegów z klubu radzieckiego nzasadził interpelacje z powodu niezwoływania posiedzeń Rady miejskiej od dwóch miesięcy pomimo, że statut miejski postanawia, że posiedzenia odbywać się mają przynajmniej raz na miesiąc.

Przewodniczący Wiceprezydent Dr. Szarski w odpowiedzi wyjaśnił, że tylko nadzwyczajne okoliczności przyczyniły się do tego, iż ostatnie posiedzenie Rady odbyło się 29 grudnia i że od tego czasu Rada się nie zebrała. Prezydent miasta pragnął być obecny na posiedzeniu Rady i przedłożyć sprawę zaciągnięcia wielkiej pożyczki inwestycyjnej i dlatego posiedzenie odraczano. Gdy się pokazało z kalendarium sejmowego, że

pożyczka nie będzie mogła być w Sejmie załatwioną, zwołano posiedzenie na dzisiaj. Nadzwyczajne okoliczności, powołujące obecną przerwę w posiedzeniach Rady, więcej się nie powtórzą.

Obecne stosunki ekonomiczne.

R. m. **Porębski** uzasadnił wniosek nagły, domagający się, aby prezydium dało inicjatywę do zebrań wspólnych posłów do Rady państwa i Sejmu z kołami kupieckimi, przemysłowcami, rękodzielniczymi i robotniczymi w sprawie obecnego trudnego położenia ekonomicznego. Na tych zebraniach wymienione koła mogłyby podać posłom swoje postulaty i domagać się od nich pomocy i działania w Wiedniu czy we Lwowie.

Na wniosek r. m. **Perosia** otwarto dyskusję.

R. m. **Peroś** nakreślił obraz trudnego położenia ekonomicznego w Krakowie, zastój w pracy, handlu, przemyśle. Przesilenie odczuwają bardzo dotkliwie przedsiębiorcy wolnych zawodów; musieli pozamykać warsztaty i wydalić robotników. Gmina m. Krakowa w miarę możliwości stara się zapobiegać zastojowi i prowadzi roboty i budowlę, to jednak nie wystarcza. Miasto musi się zwrócić do rządu i domagać się podjęcia wielkich przyrzeczonych robót. Dotąd robót tych nie podjęto. Obowiązkiem posłów krakowskich wszystkich odcieni, jest stanąć solidarnie za przykładem Lwowa i domagać się energicznie rychłego podjęcia wielkich robót. W tej akcji posłów powinno wziąć udział prezydium miasta i nadać się wspólnie do Prezydenta Ministrów hr. Stürgkha i domagać natychmiastowego podjęcia robót.

Mowca wnosi:

Rada miasta wzywa posłów z miasta Krakowa by wspólnie z prezydium miasta, udali się w deputacji do Wiednia, celem przedstawienia obecnego stanu ekonomicznego w mieście i zażądania od rządu rozpoczęcia robót publicznych.

R. m. **Daszyński** wskazywał, że autonomia w Krakowie narażona jest na szkodę. Rządy Prezydenta Leo obok wielu zalet mają wiele wad. Wszystkie sprawy gminne załatwiają się w kole trzech ludzi; wszelka krytyka jest tłumiona. Absolutyzm przyniósł Gminie szkody, jakich nie zrównoważą budowlę; ale i tych budowli znacznie więcej mógłby wyjednać Prezydent Leo, gdyby miał za sobą opinię publiczną. Przez ten miesiąc nie było zebrania Rady miasta i to w chwili tak ciężkiej dla miasta i jego ludności; nie było zebrania, na którymby można podnieść postulaty ludności. Należy podjąć budowę klinik, przyspieszyć budowę dworca osobowego. W sprawie akcji zapomogowej zaszło opóźnienie. Lwów uzyskał różne roboty i przyspieszenie ich, Kraków nie uzyskał nic. Mowca przyłącza się do wniosku r. m. **Porębskiego**.

R. m. **Maywalt** sady, że po dwumiesięcznym niezwołaniu się Rady trzeba dzisiaj odrobić zaniedbania. Przednowek się zbliża, czas najcięższy, zatem trzeba dać zarobek ludności. Dzisiaj zapóźno byłoby zwoływać wyborców i posłów i zestawiać postulaty. Ta metoda, proponowana przez pp. **Porębskiego** i **Perosia**, opóźniłaby akcję. Prezydium Rady i Rada powołane są w zastępstwie całego miasta do zestawienia postulatów i przeprowadzenia ich przy pomocy posłów wobec rządu. Akcję taką należy podjąć najrychlej i przedstawić rządowi, co Gmina sama zrobić może i czego się od rządu domaga.

Mowca proponuje poprawkę do wniosku r. m. Perosia w tym kierunku, by inicjatywa wyszła z prezydium miasta.

R. m. Wolny podnosił bardzo trudne stosunki wśród rękodzielników i brak odpowiedniego dla nich kredytu. Zawiązało się grono rękodzielników i otworzyło odpowiedni zakład kredytowy. Odniesiono się o pomoc do patronatu spółek pożyczkowych przy wydziale krajowym; prośba jednak spotkała się z trudnościami ze strony Prezydenta Dr. Leo Podobną prośbę odmownie załatwiła Sekcja skarbowa Rady miejskiej.

Przewodniczący na wywody r. m. Wolnego zauważył, że zarzuty swoje powinien był podnieść wobec Prezydenta Leo, aby mu dać sposobność do wyjaśnienia. Tymczasem podniesiono je pod jego nieobecność. Co do Gminy, to kilku obywateli żądało także pomocy ze strony Gminy dla kasy rękodzielniczej; udzielenie jednak pomocy ze strony Gminy nie mogło być dokonane, gdyż proszący o pomoc petenci nie objęli rękojmi za pożyczkę.

R. m. Gertler wykazywał, że winy nie ponosi wyłącznie Prezydent, ale także Sekcje i Komisje Rady, które mogły w swoim zakresie powziąć uchwały i odpowiednie wnioski. Mowca proponuje, aby prezydium złożyło Radzie sprawozdanie ze swej akcyi w tej sprawie.

R. m. Gross, jako poseł krakowski, zaznaczył, że pomoc i podjęcie robót budowlanych nie może być doraznie przeprowadzone, gdyż niższe instancje planów nie przygotowały. Jeżeli ma być lepiej, to akcja musi być stale prowadzona, plany wcześniej przygotowane; nie wystarczy wysyłanie deputacyj, gdy grunt nie jest przygotowany.

R. m. Kosobucki ubolewa, że od sześciu miesięcy niższe instancje nie porobiły potrzebnych przygotowań i robót wielkich jeszcze rozpocząć nie można. Z akcyi zapomogowej, zapowiadanej na miliony, uzyskał Kraków bardzo drobną kwotę. W Krakowie fabryki przemieniły się w średnie warsztaty, wielkie warsztaty w małe, małe stoją bez pracy. Wobec takiego stanu podjęcie jednej budowli nie wystarczy.

Wiceprezydent Sare wyjaśnił, że posłowie sejmowi krakowscy, chociaż nie zabierali głosu w dyskusji zapomogowej sejmowej, uzyskali więcej, aniżeli od większości agrarnej spodziewać się było można. Aktywowano 10-milionowy fundusz na budowę szkół po wsiach i 5-milionowy fundusz na budowę szkół w miastach, uzyskano powiększenie funduszu przemysłowego, uzyskano większą gwarancję dla Banku krajowego. Mowca wyszedł z Sejmu podczas obrad nad akcją zapomogową i udał się do namiestnictwa w sprawie budowli dla Krakowa i tam wyjaśnieniami i radą przyczynił się do tego, że w najbliższych dniach rozpisaną będzie rozprawa ofertowa na budowę nowego gmachu dyrekcji skarbowej na gruncie gminnym, że wkrótce będą zatwierdzone plany na budowę kliniki położniczo-ginekologicznej. Wczoraj do Prezydenta miasta Dr. Leo nadeszła depecha, zawiadamiająca, że Minister skarbu zgodził się na budowę gmachu Akademii górniczej kosztem nie 1,680.000 K., ale większym znacznie 2,100.000 K. Mowca nie bierze w obronę władz, ale sądzi, że budowli monumentalnych i kosztownych bez planów wykonywać nie można. Obecnie dalej należy robić przygotowania do dalszych robót. Rządowe roboty mogą pociągnąć za sobą wydatki w kwocie około 2 milionów

koron w roku bieżącym; ta kwota nie uratuje miasta wśród obecnej trudnej sytuacji; należy więc dążyć do ożywienia ruchu budowlanego prywatnego i ułatwienia kredytu hipotecznego. Miasto Kraków celem zaradzenia złym stosunkom ekonomicznym podjęło już zeszłego roku wielkie roboty, które przyczyniły się do przyczynienia zarobku ludności. Zarzuty, że deputacja m. Lwowa uzyskała wiele i że Kraków źle zrobił, nie wysyłając takiej deputacji. Mowca bliżej wyjaśnił i wykazał, że deputacja lwowska nie uzyskała naprawdę nic. Natomiast fakt, iż Prezydent miasta jest równocześnie Prezesem Koła polskiego przynosi miastu bardzo wielkie korzyści.

Przewodniczący wiceprezydent Dr. Szarski proponuje odesłanie wniosku r. m. Perosia z poprawką, r. m. Maywalta do Komisji zapomogowej. (L: VI a 994).

Uchwalono.

Sprawa lodowni miejskiej.

R. m. Wolny podnosi, że Komisja aprowizacyjna wydzierżawiła bez rozpisania rozprawy ofertowej lodownię miejską i dzierżawę oddała p. Piotrowi Kosobuckiemu. Mowca podnosił tę sprawę w Komisji administracyjnej, gdy jednak nie miało to żadnych następstw, mowca apeluje do Rady miejskiej, zapowiadając złożenie mandatu. Mowca stawia wniosek nagły, by znieść uchwałę Komisji administracyjnej i sprawę przedłożyć Radzie miejskiej.

Nagłośność i otwarcie dyskusji uchwalono.

R. m. Wolny żąda, aby Rada zaprotestowała przeciw temu, by radca miejski obejmował dzierżawę wobec Gminy. Jest to sprzeczne ze statutem. Mowca domaga się, by wniosek Komisji administracyjnej został przedstawiony pełnej Radzie do zatwierdzenia.

Mowca omawia następnie wartość finansową dzierżawy i przedstawia kilka faktów z konkurencji między dawną fabryką lodu p. Kosobuckiego a lodownią miejską. Mowca wskazuje na rozgoryczenie w mieście z powodu forytowania jednostki i zaznacza, że nie chcąc ponosić w tym kierunku odpowiedzialności wraz z Radą miejską, woli z niej wystąpić.

Kierownik akcyi starszy radca Magistratu Dr. Zawadzki wyjaśnił, że w r. 1911 uchwalono budowę fabryki lodu, która jednak w pierwszym roku przyniosła 6.000 K. niedoboru. Gdy Komisja administracyjna zastanawiała się nad pokryciem niedoboru, wniósł podanie p. Kosobucki wraz z swoim współnikiem, że gotowi są wziąć od Gminy całą produkcję lodu i dadzą cenę lodu taką, że pokryją nią wydatki wraz z pewną nadwyżką dla Gminy. Było to dla miasta korzystne i zastanawiano się tylko, czy należy rozpiścić konkurs na dzierżawę lodowni, czy też nie. Komisja uchwaliła konkursu nie rozpisywać.

R. m. Daszyński postawił wniosek, wzywający Komisję administracyjną, aby na najbliższym posiedzeniu Rady przedstawiła dokładne cyfrowe zestawienie, dotyczące tej sprawy.

R. m. Stan. Nowak zapytuje, czy kontrakt Gminy z r. Kosobuckim został już podpisany.

Wicepr. Szarski stwierdza, że kontrakt nie został jeszcze podpisany.

R. m. Konopiński stwierdza, że dobrym jest wniosek o przedłożenie sprawozdania przez Komisję administracyjną.

R. m. Chwastek powołuje się, na statut, który zabrania by radca miejski miał dzierżawę od Gminy.

R. m. Kosobnecki odpiera zarzuty przedstawiając historyczny rozwój fabryki.

W głosowaniu przyjęto wniosek r. m. Daszyńskiego.

Porządek dzienny.

Zapomoga rządowa dla ubogich m. Krakowa.

Sekretarz rady odczytał reskrypt namiestnictwa, przynajęcy dla ubogich Gminy miasta Krakowa 165.000 K.

Wicepr. Szarski zaznaczył, że rząd przeznaczył dla miast Lwowa i Krakowa pół miliona koron dla ludności, pozbawionej pracy. Obecnie udziela rząd po 165.000 koron, wkrótce uzupełni tę sumę do 250.000 koron dla każdego miasta. Wiceprezydent imieniem prezydium miasta przedstawia następujący wniosek.

Rada miasta uchwali:

I. Do rozdzielania między ludność miejską, cierpiącą niedostatek, wsparć z zasiłku, przyznanego przez c. k. Rząd, npoważnia Rada miejska Komisję *ad hoc*, złożoną z 11 radców miejskich.

II. Komisya ma prawo kooptowania trzech członków z poza Rady miejskiej i uchwalenia regulaminu, według którego ma postępować przy rozdzielaniu wsparć.

III. Komisya jest obowiązana zawiadamiać Radę miejską co pewien czas o wykonaniu poruczonych czynności, a po ukończeniu tychże złożyć sprawozdanie.

R. m. Dr. Wasung wnosi, aby w skład tej Komisji weszli r. m. Godzicki, Pająk, Rafał Landau, Wajda, Wasserberg, Daszyński, Gertler, Dąbrowski, Ignacy Landau, ks. Caputa i Dudek.

R. m. Ks. Dr. Caputa proponuje dodatek do p. II wniosku prezydium, że Komisya ma prawo zakooptować w razie potrzeby 3 do 5 członków.

Wniosek prezydium z poprawką r. m. Ks. Caputy uchwalono.

Wniosek r. m. Dr. Wasunga co do składu Komisji przyjęto.

Muzeum Narodowe na Wawelu.

Imieniem Sekcyi I. i II. sprawozdawca II wiceprezydent m. Sare po wyczerpującym fachowym referacie wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Zatwierdza się plany przebudowy szpitala powojkowego na Wawelu na cele Muzeum Narodowego i Archiwum aktów dawnych m. Krakowa, z dnia 20-ego grudnia 1913 r., wykonane przez kierownictwo przebudowy wraz z kosztorysem z tej samej daty na łączną kwotę 550.000 K.

2. Na pokrycie kosztów przebudowy przyznaje się z funduszków miejskich obok kwoty 150.000 K. zanoto-

wanej na ten cel uchwałą Rady m. z dnia 9. stycznia 1912 r. dalszą 275.000 K., czyli łączną kwotę 425000 K.

3. Wydatek ten 425.000 K. pokryć należy w drodze pożyczki długoterminowej

4. W razie niemożności zaciągnięcia na razie długoterminowej pożyczki zaciągnąć pod warunkami możliwie najkorzystniejszymi na cel powyższy pożyczkę krótkoterminową do wysokości 425000 K. spłacalną z rzezczonej pod 3. pożyczki długoterminowej.

5. Upoważnia się p. Prezydenta m. z Sekcją II Rady m. do oznaczenia instytucji, w której, czasu, kiedy i warunków pod jakimi ta pożyczka krótkoterminowa ma być zaciągnięta, tudzież do wydelegowania członków Rady m. do podpisania imieniem Gminy obok Prezydenta m. potrzebnych dokumentów pożyczkowych.

6. Uprasza się prezydium w łączności z Sekcją skarbową o przedstawienie Radzie miejskiej wniosków, zmierzających do zaciągnięcia długoterminowej pożyczki.

7. Zwrócić się do Kraju i c. k. Rządu o podwyższenie subwencji na wydatki przebudowy ze względu na znacznie zwiększone nieprzewidziane koszta przebudowy (LM: 156514/913. B/b).

Uchwalono.

Drogi dojazdowe do dworca kolejowego.

Imieniem Sekcyi I. i Komisji drogowo-kanalowej sprawozdawca st. radca budown. m. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Odezwę c. k. Dyrekcji kolei półn. Nr. 78140/13 — III/2 z dnia 19 grudnia 1913 przyjmuje się do wiadomości z tem, że c. k. Dyrekcya kolei północnej uzupełni projekt rozbudowania stacji osobowej w granicach swej przyszłej własności projektem Gminy miasta Krakowa odnośnie do wykształcenia dróg dojazdowych i jako projektantka przedstawi go tutejszemu c. k. Namiestnictwu do Komisji obchodowej i przeprowadzenia potrzebnego wywłaszczenia także dla projektu dróg dojazdowych w granicach własności gminnej z mocy ustaw kolejowych na koszt Gminy miasta Krakowa. (LM: 161349/913 B/b).

Uchwalono.

Zasiłek dla teatru miejskiego.

Imieniem Komisji teatralnej, Sekcyi II. i IV. sprawozdawca r. m. Szatkowski po wyczerpującym sprawozdaniu wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Zważywszy krytyczne położenie finansowe teatru miejskiego spowodowane znacznym zmniejszeniem się frekwencji w teatrze, Rada miejska w uwzględnieniu prośby Dyrekcji teatru m. w Krakowie przyznaje p. **Tadeuszowi Pawlikowskiemu** jednorazowy nadzwyczajny zasiłek w kwocie 15.000 K.

2. Z powyższego wydatku kwotę 5.000 K. pokryć z remanentu Dz. XII. ustęp 16. punkt. 17 budżetu 1913 r. preliminowanej kwoty 10.000 K. na orkiestrę cywilną przez miasto subwencyonowaną, resztę w kwocie 10.000 K. wstawić do budżetu na r. 1914 w dziale XI w wydatkach nadzwyczajnych.

3. Zasiłek ten dla teatru miejskiego płatny ma być w 3 ratach po 5000 K, a to pierwsza rata zaraz po uchwale Rady miejskiej, druga w dniu 1. kwietnia 1914, trzecia i ostatnia w dniu 1 lipca 1914. (L. Prez.103,914).

Uchwalono.

Na wniosek r. m. Dr. Merza przyjęto „*en bloc*“ następujące sprawy:

Dostawa zaprzęgów.

I. Wniosek Sekcyi I.

Rada miasta uchwali:

Przyjmuje się ofertę **Ignacego Felczera** z Płaszowa z dnia 12. grudnia 1913 r., mocą której podjął się dostawy zaprzęgów do odwozu nieczystości kloacznych z miasta Krakowa do leja w Dąbiu, w ciągu roku 1914, pod warunkami dla tej dostawy obowiązującymi i po cenie 3 K 30 h. za odwóz 2 metr. beczki w dzień, a 5 K. za odwóz 2 metrowej beczki w nocy. ze wszystkich dzielnic miasta Krakowa. (LM: 151270/913 I a).

Otwarcie ulicy na dawnym płukadle.

II. Wniosek Sekcyi I. i II.

Rada miasta uchwali:

I. Dla celów otwarcia nowej ulicy na dawnym płukadle między dzielnicą XIV Czarna Wieś a dzielnicą XV Nowa Wieś Narodowa nabyć:

A. Droga kupna sprzedaży:

1. Od Gusty, Adolfa i małoletnich: Józefa, Wiktora, Henryka, Dawida, Rozalii, Leona **Schlangów** w realności tychże lwh. 12. gm. kat. Czarna Wieś **skrawki gruntu**, oznaczonego na planie, a mianowicie: z p. 2157 część w obszarze około 42 s², z parceli 2158 część w obszarze około 13 s², całą parcelę 2183 w obszarze 27 s², z parc. 2182 część w obszarze około 108 s² razem około 190 s².

2. Od Adolfa i małol. Józefa, Wiktora, Henryka, Dawida, Rozalii, Leona **Schlangów** z realności tychże lwh. 190 gm. kat. Czarna Wieś **skrawki gruntu**, oznaczone na planie, a mianowicie: z p. 2174/3 część w obszarze około 6 s², oraz z p. 2173/2 część w obszarze około 16 s², razem około 22 s².

3. Od Izabeli, Maryana, Waleryi, Aurelii **Knollów** z realności tychże lwh. 121 gm. kat. Czarna Wieś **skrawki gruntu**, oznaczonego na planie a mianowicie: całą p. lkat. 2172 w obszarze 15 s² oraz z parc. lkat. 2171 część w obszarze około 60 s² razem około 75 s².

4. Od **Józefa Gdowskiego** i **Franciszka Soji** z realności tychże lwh. 247 gm. kat. Czarna Wieś **skrawki gruntu**, na planie oznaczone, a mianowicie: całą parc. 2173/1 w obszarze 11 s², z p. 2174/1 część, o pow. około 21 s² i z p. 2174/2 część o pow. około 63 s² razem około 95 s².

5 Od **Juliana** i **Teodozyi Furdzików** z realności tychże lwh. 9 gm. kat. Czarna Wieś **skrawki gruntu**, na planie oznaczone, a mianowicie całą p. 2184 o pow. 24 s² i z p. 2185 część o pow. około 57 s² razem około 81 s².

B. Droga darowizny.

Od **Stanisława Kaweckiego** z realności tegoż lwh. 456 gm. Nowa Wieś Narodowa **skrawek gruntu**, na planie oznaczony, a mianowicie z p. 404/8 część o pow. około 2 s³ z zastrzeżeniem nieopoliczenia mu w kosztach urzędzenia ulicy, na niego w udziale przypadających poz. 1 z § 16 a. noweli do § 16 ust. bud. dla m. Krakowa.

C. Droga wywłaszczenia.

Od **Wojciecha Woźniaka** z realności tegoż lwh. 19 gm. Czarna Wieś oznaczone na planie **skrawki gruntu**, a mianowicie: całą p. 2192 w obszarze 14 s² i część p. 2193/1 w obszarze około 42 s², z realności natomiast lwh. 218 całą parcelę 2201 o pow. 27 s², z p. 2292/2 część w obszarze około 58 s² i z p. 2212/1 część w obszarze około 41 s², razem około 182 s².

II. Cenę wykupna gruntów pod I A/1—5 oznaczonych ustanawia się na 85 K. za 1 s², płatną w 14 dni po zaintabulowaniu Gminy miasta Krakowa za właścicielkę powyższych skrawków gruntu w stanie wolnym od wszelkich ciężarów

III. Cenę kupna gruntów powyższych pod I. A. 1—5 B. C., oznaczonych pokryć z funduszu regulacji m. przyczem w szczególności kosztu sporządzenia odpowiednich kontraktów, stempli, legalizacji, należytości intabulacyjnej itd. ponosi Gmina m. Krakowa.

IV. Do podpisania powyższych kontraktów im. Gminy miasta Krakowa upoważnia się prócz JWP. Prezydenta m. PP. Radeów: Adama Czunkę i Andrzeja Guzikowskiego ewentualnie r. m. Stefana Iglickiego. (LM: 127047/912 I. c.).

Regulacja ulicy Krowoderskiej.

III. Wniosek Sekcyi I. i II.

Rada miasta uchwali:

1. Dla regulacji ul. Krowoderskiej nabyć od **Markusa Krumhulza** z jego realności lwh. 10 w Dz. V. część z parceli bud. lkat. 454, oznaczoną nową lkat. 454/2 o pow. 76 m² czyli 2 s² w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów za cenę, licząc po 180 K. na 1 s², w kwocie 3780 K., płatną w 14 dni po zaintabulowaniu Gminy za właścicielkę gruntu w stanie wolnym od ciężarów.

2. Kosztu kontraktu, stemple i inne skarbowe należytości ponosi Gmina m. Krakowa.

3 Wydatek na cenę kupna gruntu pod 1) wyszczególnionego, pokryć z funduszu regulacji miasta.

4. Do podpisania kontraktu obok P. Prezydenta miasta lub jego zastępcy upoważnia się Radeów m.: Andrzeja Guzikowskiego i Rajmunda Meusa a na wypadek przeszkody u jednego z nich r. m. Stefana Iglickiego. (LM: 119494/913 I a).

Linia regulacyjna ul. Meiselsa.

IV. Wniosek Sekcyi I.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się linię regulacyjną ul. Rabina Meiselsa na Kazimierzu Dz. VIII., według przedłożonego planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 19

września 1913 r. wzdłuż linii czerwonych, oznaczonych: a) od strony północnej głoskami: a, b, c, d, e, f, b) dla ścieżca narożnika południowo zachodniego ul. Krakowskiej głoskami: g, h, c) od strony południowej dla narożnika południowo-zachodniego ul. Bożego Ciała głoskami: i, j. (LM: 102202/913 B/b).

Nazwa ulicy „Kujawska“ Dz. XV.

V. Wniosek Sekcyi I.

Rada miasta uchwali:

Ulicy nowo otwartej na gruntach rozparcelowanych Matusińskiego, Buczaków i Müllera w Dz. XV. nadaje się nazwę „ulica Kujawska“. (LM: 156516/913 B/b.).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godz. 9. wieczór.

Sprawozdania ze Sekcyj i Komisyj.

Sekcyja ekonomiczna.

I. Posiedzenie w dniu 4 lutego 1914 r.

Sekcyja rozdała przy **budowie Zakładów sanitarnych** w Prądniku Białym roboty: kominowe, stolarskie, ślusarskie, okna stolarszczyzny, szklarskie, malarskie, pokostnicze, flizy i posadzkowe.

Przy budowie zaś szkoły przemysłowej żeńskiej roboty wodociągowe i dostawę posadzek.

Następnie rozpatrywała Sekcyja **plan generalny** regulacji części dzielnicy **Dębni**ki poza linią pofortyfikacyjną.

Plan ten ma wielkie znaczenie dla regulacji i rozwoju Dębni, przewiduje bowiem tak doniosłe sprawy, jak budowę kościoła parafialnego dla Dębni, Zakrzówka i Ludwinowa, wyznaczenie i usytuowanie placu pod budowę tego kościoła, sprawę budowy w przyszłości nowego mostu na Wiśle, który połączy w okolicy klasztoru Norbertanek dzielnice południowo-zachodnie na prawym brzegu Wisły z dzielnicami północno-zachodnimi na lewym brzegu Wisły. Plan przewiduje dalej całą sieć nowych ulic i dróg komunikacyjnych, sytuację bloków pod budowę domów, wyznaczenie i usytuowanie gruntu na domy robotnicze itp.

Po omówieniu przedmiotu wybrała Sekcyja do bliźszego rozpatrzenia sprawy i przedłożenia wniosków Subkomitet, który do końca lutego 1914 ma przedłożyć ze swoich czynności sprawozdanie.

II. Posiedzenie w dniu 11 lutego 1914 r.

Sekcyja przystąpiła do wniosku Sekcyi prawniczej i skarbowej, aby Radzie miejskiej a następnie Sejmowi Krajowemu przedłożyć do uchwalenia projekt **ustawy ramowej**, nadającej Gminie miasta Krakowa prawo **pobierania opłat i taks** za czynności urzędowe, podejmowane przez Magistrat w sprawach własnego zakresu działania. Takie ustawy posiadają prawie wszystkie większe miasta austriackie, a także niektóre większe miasta galicyjskie, z wyjątkiem Lwowa i Krakowa.

Następnie rozpatrywała Sekcyja wypracowany przez Budownictwo miejskie projekt rozwiązania obustronnych **ramp dojazdowych**, projektowanego mostu na Wiśle w przedłużeniu ul. Krakowskiej. Od szcześliwego rozwiązania ważnej i trudnej dla sprawy zależeć będzie usytuowanie i wykształcenie alei bulwarowej nad Wisłą, ulic i dróg komunikacyjnych. Sekcyja po wyczerpującem rzeczowem omówieniu przedmiotu zgodziła się w zasadzie na przedłożony projekt rozwiązania obustronnych ramp dojazdowych przyszłego mostu.

W końcu przyjęła Sekcyja na **centralne ogrzewanie w zakładach sanitarnych** na Prądniku Białym ofertę krakowskiej firmy Leonarda Nitscha i Ski.

III. Posiedzenie w dniu 17 lutego 1914 r.

Sekcyja zajmowała się sprawą wyznaczenia **gruntu pod kościół w Dębni**kach. Sprawę tę wiążącą się z ustaleniem planu regulacyjnego części Dębni, w której kościół ma stanąć, przekazała Sekcyja Subkomitetowi do zbadania i przedłożenia sprawozdania i wniosków na przyszłe posiedzenie Sekcyi. Następnie Sekcyja przyjęła do wiadomości, że Rada zawiadowcza austriackiego Lloyd'u postanowiła nazwać wielki mający się zbudować **parowiec Lloyd'u** (Indiendampfer) mianem miasta Krakowa w nazwie łacińskiej „**Cracovia**“. Krajowy związek turystyczny w porozumieniu z Magistratem działać będzie w tym kierunku, aby miasto Kraków w odpowiedni sposób zareklamować na statkach Lloyd'u. W tym celu przesłane będzie do biblioteki okrętowej wydawnictwo p. Leonarda Lepszego o Krakowie w języku polskim, niemieckim, francuskim i angielskim, jak również przesłane będą fotografie widoków i zabytków miasta według najnowszych zdjęć.

Następnie zgodziła się Sekcyja na projekt zmiany **linii regulacyjnej** dla północno-wschodniego narożnika **ulicy Szpitalnej** i ul. św. Tomasza przed domami Kasy Oszczędności.

Również zgodziła się Sekcyja na ostatni projekt zmiany **linii regulacyjnej ul. Jagiellońskiej** między Szewską a Szczepańską. Stosownie do uchwały Rady miasta z dnia 16. października 1913 ostatni projekt Magistratu jest wypośrodkowaniem linii regulacyjnych tej ulicy przy zachowaniu jej dzisiejszej szerokości.

W końcu załatwiła Sekcyja kilka spraw, odnoszących się do sprzedaży gruntów miejskich tudzież spraw regulacyjnych.

IV. Posiedzenie w dniu 18 lutego 1914 r.

Sekcyja przyjęła do wiadomości odpowiedź Magistratu, udzieloną technicznemu oddziałowi kolei północnej w Krakowie w sprawie **projektowanego podjazdu** w ul. Warszawskiej, a w szczególności w sprawie ewentualnego przedłużenia tego podjazdu w razie, gdyby z powodu projektowanej przebudowy dworca osobowego rozszerzenie to okazało się koniecznem.

W sprawie projektu tego podjazdu już w dniu 26 lutego b. r. odbędzie się polityczna Komisya obchodowa, na której projekt będzie zbadany.

Następnie obradowała Sekcyja nad żądaniem Expozytury c. k. Dyrekcji budowy dróg wodnych w Krakowie, aby Expozyturze udzielić potrzebnych dat niweletty dla przyszłej **drogi nadbrzeżnej** na przestrzeni **od Skalki** do ujścia starej Rudawy, z powodu budowy kolektora na

tej przestrzeni. Sekcyja uchwaliła udzielić wszystkie potrzebne w tej sprawie daty.

Sekcyja prowadziła w dalszym ciągu obrady nad sprawą **ramp dojazdowych** projektowanego mostu na Wiśle w przedłużeniu ul. Krakowskiej, przerwane w zeszłym tygodniu i po długiej ożywionej dyskusji zgodziła się na przedłożony przez Magistrat projekt tych ramp tak po stronie krakowskiej jak i podgórskiej, uchwalając zarazem szereg żądań, jakie Gmina winna poczynić względem wykonania tych ramp tudzież wykształcenia tych ramp, tudzież drogi bulwarowej nadwiślańskiej.

V. Posiedzenie w dniu 27 lutego 1914 r.

Sekcyja załatwiła szereg spraw dotyczących nabycia, sprzedaży lub zamiany gruntów na **cele regulacyjne ulic w Ludwinowie, Czarnej Wsi, ul. Zwierzynieckiej i t. d.**

Następnie rozpatrywała Sekcyja odstąpienia **Związku ekonomicznemu urzędników**, profesorów i nauczycieli **gruntu** przy ul. Zyblikiewicza pod **budowę domu** na cele Związku. Sprawę na razie odroczone, celem dostarczenia przez Magistrat potrzebnych wyjaśnień.

W końcu postanowiła Sekcyja **znieść** t. zw. **krawężniki ścięte**, urządzone w ulicach przy chodnikach dla ułatwienia dojazdu do domów, a to ze względu bezpieczeństwa publicznego i wezwała Magistrat o wydanie odpowiednich w tym względzie zarządzeń.

Sekcyja skarbowa.

Posiedzenie w dniu 6 lutego 1914.

Sekcyja zgodnie z wnioskiem Magistratu podwyższyła dwom weterynarzom m. **ryczałt na doróżki**, uchwaliła **zaliczkę** na **płatę** dla jednego z urzędników Magistratu w końcu przyznała **pensję sierocińską** dzieciom śp. komisarza Wiśniowskiego.

Sekcyja prawnicza.

I. Posiedzenie w dniu 5 lutego 1914 r.

Sekcyja uchwaliła wnioski w sprawie **upaństwowienia Akademii handlowej** w Krakowie; nadto uchwaliła Sekcyja projekt **ustawy** upoważniającej Magistrat do **pozbierania opłat i taks** za czynności urzędowe, podejmowane przez Magistrat w sprawach należących do jego zakresu działania.

II. Posiedzenie w dniu 16 lutego 1914 r.

Sekcyja obradowała w dalszym ciągu nad projektem **reformy administracyjnej** części statutu miejskiego.

Sekcyja szkolna.

Posiedzenie w dniu 17 lutego 1914 r.

Sekcyja obradowała nad **reformą** części **administracyjnej** statutu miejskiego.

Sekcyja V.

Posiedzenie w dniu 12 lutego 1914 r.

Sekcyja oprócz **przyjęcia** całego **szeregu osób do Gminy** miasta Krakowa wybrała do **Komisji poborowej** na rok 1914 jako członków:

PP. R. m. Dra Rafała Landaua i Jana Godzickiego, a jako ich zastępców Augusta Miedniaka i Norberta Wasserberga.

Wspólne posiedzenia.

Posiedzenie Sekcyi II. i IV. w dniu 11 lutego 1914 r.

Połączone Sekcyje powzięły uchwałę w sprawie **upaństwowienia Akademii handlowej** w Krakowie.

Komisya administracyjna.

Posiedzenie w dniu 16 lutego 1914 r.

Komisya oprócz spraw dotyczących miejskiej **fabryki lodu** załatwiła kilka spraw osobistych.

Komisya drogowo-kanalowa.

Posiedzenie w dniu 24 lutego 1914 r.

Komisya przyjęła do zatwierdzającej wiadomości **zamknięcia rachunkowe budowy kanałów ulicznych** wykonanych w roku ubiegłym. Zarówno przyjęła do zatwierdzającej wiadomości **zamknięcie rachunkowe funduszu budowy kolektora** w ul. Tadeusza Kościuszki. Następnie uchwaliła wniosek odnoszący się do pewnych połączeń kanałów domowych z kanałami miejskimi. W końcu zatwierdziła wnioski w sprawie sprzedaży **kamienia wapiennego** z kamieniołomu miejskiego.

Komisya teatralna.

Posiedzenie w dniu 8 lutego 1914 r.

Komisya omawiała szczegółowe warunki pod jakimi Magistrat ma udzielić zezwolenia Syndykatomu dziennikarzy krakow. na prowadzenie **teatru ludowego** w czasie od 1 marca do 31 sierpnia b. r.

Komisya zapomogowa.

Posiedzenie w dniu 26 lutego 1914 r.

Pod przewodnictwem I. Wiceprezydenta miasta Dr. Szarskiego odbyło się posiedzenie wybranej na posiedzeniu Rady miejskiej dnia 25 lutego b. r. miejskiej Komisji zapomogowej, na którym kooptowano na razie 3 członków z poza Rady, dobrze znających stosunki ludności robotniczej, a następnie **uchwalono regulamin**, który w sposób szczegółowy określa postępowanie przy **rozdzielaniu zasiłków**.

Najważniejsze postanowienia tego regulaminu są: Wsparcie może być udzielone tylko w naturze n. p. jako mleko, chleb, mięso, ziemniaki i węgiel po niższej do połowy cenie.

Najmniejsza ilość mleka, rozdzielonego jako wsparcie, wynosi 1 litr, chleba 1 kg., mięsa pół kg., ziemniaków 4 kg. a węgla 1 cetnar cłowy.

Środki żywności i opał otrzyma obdarowany za przekazami w miejskich zakładach lub w innych zakładach, wskazanych przez Komisję.

Wnioski o udzielenie zapomóg przedstawiają po sprawdzeniu niedostatku komisarze obwodowi i dzielnicy oraz członkowie miejskiej Komisji zapomogowej.

Okres czas, na który proponuje się wsparcie, nie może być dłuższy jak miesiąc.

Najmniejsza ilość środków spożywczych i opału na miesiąc wynosi:

15 litrów mleka,

15 kg. chleba,

6 kg. mięsa,

32 kg. ziemniaków,

4 cent. cłow. węgla

a największa ilość tych przedmiotów i to dla rodziny obciążonej liczną rodziną wynosi:

60 litrów mleka,

60 kg. chleba,

16 kg. mięsa,

100 kg. ziemniaków,

6 cetn. cłow. węgla.

Osoby, które otrzymały wsparcie, otrzymują jednocześnie legitymacje, któremi muszą się wykazać przy zakupie środków żywności i opału.

Wsparcie uchwała miejska Komisja zapomogowa, która zbierać się będzie co czwartek.

W razach nagłych przyznaje wsparcie Prezydent miasta.

Drngie posiedzenie miejskiej Komisji zapomogowej przy udziale kooptowanych członków odbędzie się w poniedziałek i zajmie się skontraktowaniem przedsiębiorców, którzy poza zakładami miejskimi dostarczać będą środków żywności.

Komisja dla ochrony grot.

Posiedzenie w dniu 19 lutego 1914 r.

Pod przewodnictwem II. Wiceprezydenta Sarego odbyło się posiedzenie Komisji dla ochrony grot ze współudziałem uproszonych i przez Radę m. wyznaczonych rzeczoznawców. Dyskusja toczyła się w kierunku ochrony grot znajdujących się na terytorium m. Krakowa, na Krzemionkach i Dębniakach. Zatwierdzono wniosek Magistratu zmierzający do utworzenia ochronnego terytorium na przestrzeniach gdzie się grotty znajdują. Poruszono również kwestye odczyszczenia ich i stałego utrzymywania. Na Komisji przedłożył Magistrat szczególne zdjęcia i fotografię rzeczonych grot.

